

JACOBSEN – ET (KÆRLIGT) PORTRÆT

Mel.: Aage Stentoft

Dengang gamle Danmark blev befriet
sku der virkelig startes på en frisk.
Mange meldte sig hos politiet,
hvor man jagtede de store fisk.
Der gik ingen store fisk i nettet,
selv Carl Madsen fik dem aldrig dømt.
Det var krigens lære:
de store lod man være,
og det var ikke det, han havde drømt
Jacobsen
Men Røde Kors ku bruge Jacobsen.
Han sa' sin mening – og så kom det til et brud,
Jacobsen blev smidt ud.
Jacobsen tog hatten af og sagde:
Jacobsen
du har jo heller aldrig været diplomat,
- ta' og bliv advokat.
Han fik snart succès'er
for som D K P'er
mødte han et klientel,
der behøved' noen, der ku gå i kri(g).
Tøsedreng var der ing'n der sku tro eller si
om Jacobsen
og man ku møde unge Jacobsen,
hvor der var larm i gaden, hvor de andre slap,
Jacobsen var så skrap.

Han har elsket livet foran skranken,
og at slås for det han syn's er ret,
at få lov at formulere tanken
og så ligesom tegne et portræt:
Af en morder, der jo selv er men'ske,
eller ham, der stjæler som en ravn.
Folk som politiet
de li' har snuppet i'et
de råber: vi vil kun ha ham ved navn
Jacobsen
Han kommer, når man kalder: Jacobsen
De sidder fængslet længe, inden han får tid,
Jacobsen slider i'et
Jacobsen, hvordan kan du dog nå det,
Jacobsen
Du skriver læserbreve – dine fingre klør
bliver du dog aldrig mør?
(Han) gør det uden tøven
springer op som løven,
men han falder ned som lam.
Ak, hans hjerte bløder – for hver en'ste sag,
og så skriver avisen den følgende dag
om Jacobsen,
og der er fotos tit – med Jacobsen.
Og lige meget hvem der kommer galt af sted:
Jacobsen han er med.

Livet er omtrent som et teater,
der er roller man skal ha fordelt.
Det er lissådan med advokater
uden spredning bliver det aldrig helt.
Vi får kvikke, unge folk til standen
der vil frem mod målet i en fart.
De vil helst betjene
de rige og de pæne,
jeg håber ærlig talt, der kommer snart
(en) Jacobsen
der ku ta arven op fra Jacobsen
og få det til at gibbe i det nye råd:
Jacobsen – sae De no'et?
Jacobsen – hvergang man hører navnet
Jacobsen
så letter man i sædet, som man fik et los
nu ska vi altså slås.
(De) unge, de er skrappe,
dragt, habit og mappe
de har check på næsten alt.
Blikket det er stift og brillerne af stål,
men jeg syns faktisk ikke, de rigtigt står mål
(med) Jacobsen
og de ku lære lidt af Jacobsen:
Måske der findes noget, der er mere værd
end selv et stort salær.

Henrik Steen, april 1995